

N:o 27.

Af herr **A. G. Jönsson** i *Mårarp*, om ändrad lydelse af § 28 i kongl. förordningen om urarfvagörelse m. m. den 18 september 1862.

I Kongl. Majt:s nådiga förordning huru gäld vid dödsfall betalas skall och om urarfvagörelse, så ock angående undanskiftande af egendom i död makes bo, af den 18 september 1862, paragrafen 28, förefinnas otydligheter i afseende på sterbhusdelegares skyldighet att redovisa för öfvertagen egendom, i så fall att hvarken tid eller sätt äro bestämda. Paragrafen lyder:

»Sterbhusdelegare, som afträdd egendom tillträdt efter hvad i 6:te och 10:de §§ sägs, vare ej pliktig att för den egendom göra reda för andra sterbhusdelegare än dem, som voro omyndiga den tid egendomen tillträdde, eller af laga förfall hindrade att före nämnda tid sin rätt bevaka; testamentstagare, som fått sig tillagd viss egendom eller visst belopp i penningar, så ock efterlevande make, som till undanskiftande af egendom berättigad är, hafve dock emot den, som tillträdde, samma rätt, som de emot sterbhuset egt, om boet ej afträdt blifvit. Yppas, efter sådant egendomstillträde, någon förut okänd tillgång, deri njuta alla sterbhusdelegare laga rätt».

Enligt denna paragraf befrias den, som afträdd egendom tillträdt från skyldighet att för den samma göra reda till andra än de, som voro omyndige den tid egendomen tillträdde eller af laga skäl hindrade att före nämnda tid sin rätt bevaka, testamentstagare och efterlevande make; men hela urarfvlagen talar ej ett ord om tiden eller sättet för den re-

dovisning, som åligger tillträdaren. Det kan vara med hans fördel för-
enligt att i all sin tid ega och bruka den öfvertagna egendomen och i
de flesta fall är detta enda utvägen att undgå alltför stor förlust på affä-
ren. Då det endast är fråga om att skydda omyndige samt förmyndare
från framtida kraf, ligger i sakens natur att någon redovisning för så-
lunda afträdd egendom ej kan ifrågakomma, helst som den sterbhusdel-
egare, hvilken iklädt sig boets gäld, icke har anspråk på någon godtgö-
relse för möjligen uppkommande förlust af meddelegarne i sterbhuset.
Då nu alla andra realisationssätt ovilkorligen medföra större omkostnader
och deraf följande förluster för borgenärerna i gäldbundet bo, torde allt
ordande om redovisning böra afskaffas, så att en driftig och förslagen
sterbhusdelegare må våga öfvertaga egendomen med dess skulder och så-
lunda förhindra att egendomen upprättes af en långsam och dyr konkurs.
Om tillträdaren gör vinst eller förlust är ju detta hans ensak och mest
beroende af hans förmåga att sköta egendomen.

I en tid som denna, då konkurser höra till ordningen för dagen
och en mängd sterbhus äro en enda härfva af skulder, böra alla hinder
för en enkel och billig utredning undanrödjas; hvarföre jag vågar före-
slå, att ofvannämnde paragraf måtte få följande lydelse:

Sterbhusdelegare, som afträdd egendom tillträdt
efter hvad i 6:te och 10:te §§ sägs, vare ej pliktig
att till någon af de i sterbhuset arfsberättigade redo-
göra. Yppas efter sådant egendomstillträde någon
förut okänd tillgång, deri njute alla sterbhusdelegarne
laga rätt.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1887.

A. G. Jönsson,
Kronobergs län.
